

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1762/07
13.09.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Данице Богдановић, председника већа, Вере Пешић и Гордане Џакула, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Радојком Маринковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, против туженог Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије, Одељења за управне послове у области материјалних давања у социјалној заштити, ради поништаја решења бр. 553-03-1933/2006-10 од 11.01.2007. године, у правној ствари додатка за негу и помоћ другог лица, у нејавној седници већа одржаној дана 13.09.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиље изјављена против решења Центра за социјални рад "ББ" бр. 553-777/05 од 21.08.2006. године, а којим је одбијен њен захтев за признавање права на додатак за помоћ и негу другог лица.

Поднетом тужбом тужиља оспорава законитост решења туженог органа наводећи да има тешко коштано обољење кукова и колена и оштећење од којег се лечила на Ортопедском одељењу у ____, као и на Одељењу за коштано-зглобна и дегенеративна обољења у ____, да се и даље креће уз помоћ штака и помоћ супруга, имајући у виду сталну присутност болова и оболеле руке, те сматра да јој је неопходна помоћ трећег лица. Предлаже да Врховни суд Србије поништи оспорено решење и тужиљи призна право на новчану накнаду и помоћ другог лица од 03.07.2006. године.

Тужени орган у датом одговору на тужбу остао је у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу те целокупних списа ове управно-правне ствари Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

Правилно је, по оцени Врховног суда Србије, поступио тужени орган када је одбио као неосновану жалбу тужиље изјављену против првостепеног решења, којим је одбијен њен захтев за признавање права на додатак за помоћ и негу другог лица, налазећи да је то решење у свему правилно и на закону засновано. Ово стога, што се из списа предмета види да је образложеним Налазом и мишљењем првостепеног органа вештачења Републичког фонда ПИО бр. 84 од 03.07.2006. године, а који је потврђен Налазом, оценом и мишљењем другостепеног органа вештачења Републичког фонда ПИО бр. 1306 од 10.11.2006. године утврђено да је тужиља самостално покретна у кућним условима уз коришћење ортопедских помагала, да није слепо лице, да нема кардиопулмоналне декомпензације, да није на хроничном програму хемодијализе, да је психички очуваног статуса, те да се не може сматрати потпуно беспомоћним лицем које има потребу за негом и помоћи другог лица у смислу чл. 244. ст. 2. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, а тиме и да не испуњава услове из чл. 23. Закона о социјалној заштити и обезбеђивању социјалне сигурности грађана ("Сл. гласник РС " бр. 36/91 ... 115/05).

Суд је ценио наводе изнете у тужби, али налази да они код наведеног чињеничног и правног стања ове ствари нису од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је одлучио као диспозитиву ове пресуде, на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ ", број 46/96).

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

Дана 13.09.2007. године, У. 1762/07

Записничар Председник већа-судија

Радојка Маринковић, с.р. Даница Богдановић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СК